

РЕШЕНИЕ

№ 4235

гр. София, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова**

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **2941** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от адвокат – пълномощник на Застрахователно дружество [фирма], против Решение № 693/25.02.2022 г., постановено по НАХД № 11414/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 10^{-ти} състав. С решението е потвърдено издаденото от заместник – председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ Управление „Застрахователен надзор“ **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № Р-10-616/21.07.2021 г., с което на застрахователното дружество е наложена имуществена санкция, в размер на 4 000 лв., за извършено в условията на повторност (см. § 1, т. 51 ДР КЗ) нарушение по чл. 108, ал. 1 от Кодекса за застраховането, за това, че застрахователят, в хипотеза на представени на 16.09.2020 г. всички доказателства по чл. 106 с.к, не се е произнесъл в срок до 15 работни дни (до 08.10.2020 г., вкл.) по предявена на 30.07.2020 г. претенция № 20100021929 за обезщетение, като определи и изплати размера на обезщетението или мотивирано откаже плащането.

Касационната жалба преповтаря възраженията, изложени и пред въззивния съд, като въззивното решение не е квалифицирано, съобразно касационните основания по чл. 348 НПК. В съдебно заседание касаторът не е представляван.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата и представя писмена защита. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 от АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. По същество е неоснователна.

Според разпоредбата на чл. 218 от АПК, касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Въззивният съд е проверил обективно и пълно описаната в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление фактическа обстановка, а именно, че: на 30.07.2020 г. в ЗД [фирма] е заведена застрахователна претенция (щета), с посочения по – горе номер. На датата на завеждане на претенцията пред застрахователя са представени писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера ѝ, а на 16.09.2020 г. са представени и данни за банкова сметка на заявителя, по която да бъде изплатено определеното застрахователно обезщетение. В 15-дневен срок обаче, считано от 17.09.2020 г., до 08.10.2020 г., вкл. застрахователят не се е произнесъл по един от начините, определени в ал. 1 на чл. 108 с.к. – да определи и изплати размера на обезщетението или мотивирано да откаже плащането. Едва на 07.06.2021 г. (осем месеца по – късно) застрахователят е изплатил обезщетение по банкова сметка на заявителя. За неизпълнение задължението по чл. 108, ал. 1 КЗ е санкциониран, на основание чл. 644, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2, предл. първо КЗ. Районният съд, след като е обсъдил противопоставените му възражения е приел, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на установените със ЗАНН процесуални правила. Касационният съд изцяло споделя мотивите на въззивния и преценява като неоснователни касационните доводи. Извършването на процесното нарушение е установено и доказано по несъмнен начин. Налагането на санкцията в размер на 4 00 лева, при минимално предвиден с чл. 644, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 КЗ – 2 000 лева е мотивирано с наказателното постановление, с оглед на което неоснователно се счита от касатора, че наказанието не съответства на чл. 12 ЗАНН. Неоснователно е и възражението на [фирма] за липса в процесния АУАН от 18.06.2021 г. на квалификация, определяща нарушението като повторно. Не представлява съществено нарушаване на установените със ЗАНН процесуални правила непосоването в АУАН, че се касае за нарушение, извършено в условията на повторност, понеже административнонаказателното обвинение се предявява с наказателното постановление, след като преди това наказващият орган „проверява акта с оглед на неговата законосъобразност и обосноваост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства“ - чл. 52, ал. 4 ЗАНН. Процесното нарушение действително е извършено в едногодишен срок и се явява повторно, по смисъла на § 1, т. 51 ДР КЗ,

тъй като предходно НП е влязло в сила на 31.12.2019 г. Правилно е определена и датата на извършване на нарушението, предвид подробното описание на обстоятелствата, изложено в НП. Процесният АУАН, с който е поставено началото на производството в съставен в рамките на срока, определен с чл. 34, ал. 1, изр. второ ЗАНН, досежно текста: „Кодекса за застраховането – две години“. Районният съд е изложил и мотиви, относно поддържаното и с касационната жалба твърдение за маловажност на случая, които мотиви изцяло се споделят от касационния съд.

Предвид неоснователността на касационната жалба и с оглед разпоредбите на чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ Съдът определя в полза на ответника юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лева.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, V^{ти} касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 693/25.02.2022 г. по НАХД № 11414/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 10^{ти} състав.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: